

Publicerad 2006-08-07 16:38 av Björn Donobauer

Ett sommarminne som präglade en stor del av livet i åratal..

Tåg stannar på konstiga ställen

Tåg stannar på så konstiga ställen

Mitt tåg,
som om man ägde något alls
av färdmedlen i livet,
stannade helt enligt tidtabell
på Ljungskile station.

Fönsterplats utan reservation
en lördag i maj
vänd mot solen, västsidan
för havsutsiktens skull.

Bohuståget sakta in,
gör halt så att min fönsterplats
kommer mitt för
en osynlig fläck på perrongen,
resterna av en härdsvälta -83.

Där höll jag dig
för första gången tätt intill,
en kram för vänskaps skull
och som tröst för att du skulle veta
att vi var med dig
när du skulle åka
till din bästa väns begravning.

Men den kramen var
den allra första början
till våra tio år av delat liv
ett första spadtag
i den guldkornsbäck
som nu utplundrad och övergiven
visserligen porlar än

men inte längre skimrar.

Tåg stannar på så konstiga ställen
och ibland kan hjärtat stanna i samma stund.
Långt efter det att tåget rullat ut
stod mina minnen kvar på perrongen
och hjärtat ville också stanna kvar.

Det hade inte gjort så mycket
om just denna passagerare
den dagen inte nått sin destination.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Björn Donobauer med Poeter.se id #9078 innehar upphovsrätten